

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919010006
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5919010006.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a Mgr. Miroslava Mazúcha, na neverejnom zasadnutí konanom 1. augusta 2019 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným H. G. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1Nt/2/2019 zo 6.5.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného H. G. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Ružomberok podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného H. G. na povolenie obnovy konania v trestnej veci, v ktorej bol trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T/33/2018 zo 4.5.2018, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c) Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol také nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by povolenie obnovy konania odôvodňovali. Poškodená J. bola v čase odcudzenia osobného motorového vozidla jeho vlastníčkou. Motorové vozidlo patriace poškodenej svedok L. preparkoval pred bytu poškodenej do garáže odsúdeného na jeho výslovný pokyn. Odsúdený mu dal aj originál kľúča od vozidla. Svedkyňa J. vypovedala, že keď bolo vozidlo odcudzené, bola majiteľkou vozidla, lebo za auto zaplatila. Mal sa urobiť iba prepis vozidla. Odsúdený jej peniaze nevrátil, až po krádeži jej vrátil 1000,- Eur, napriek tomu, že mu zaplatila 1900,- Eur.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť odsúdený. V písomnom odôvodnení sťažnosti prostredníctvom obhajcu uviedol, že okresný súd zamietol návrh na povolenie obnovy konania, pretože vo svedeckej výpovedi svedka L. nevzhladol žiadne nové skutočnosti. Konajúci súd však opomenul, že dôkazom skôr neznámym odôvodňujúcim obnovu konania bola výpoveď svedkyne J.. Svedkyňa J. vypovedala, že zmluvu, na základe ktorej mala nadobudnúť vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu, považovala za neplatnú. Z obsahu jej výpovedí vykonaných v prípravnom konaní, ktoré neboli vykonané kontradiktórnym spôsobom nevyplývalo, či považovala zmluvu za platnú alebo neplatnú. Svedkyňa sa vyjadrila len v tom smere, že trestné oznámenie podala preto, lebo v čase údajného odcudzenia vozidla jej ešte neboli vrátené peniaze. Odsúdený sa domnieval, že orgány činné v trestnom konaní mali posúdiť daný skutkový stav primárne cez právnu úpravu vymedzenú Občianskym zákonníkom. Až z obsahu svedeckej výpovede v rámci konania o povolení obnovy konania vyplývalo, že zmluvu považovala za neplatnú. Jediným zákonným nárokom bolo z jej strany domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia. Pre účely trestného konania bolo bez významu, či bola zmluva absolútne neplatná alebo či došlo k účinnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy zo strany svedkyne J., nakoľko k preparkovaniu dotknutého motorového vozidla došlo v čase, keď J. odsúdenému oznámila, že auto

nechce naspäť, ale požaduje vrátenie peňazí. Z toho odsúdený vyvodil záver, že od zmluvy odstúpila a môže s autom disponovať. Odsúdený bezprostredne po zistení problému súvisiaceho s prepisom vozidla majúceho za následok neplatnosť zmluvy o prevode vlastníckeho práva k vozidlu, za ktorý nemohol niesť žiadnu zodpovednosť, požiadal svojho známeho, aby dotknuté motorové vozidlo preparkoval. Následne ho po preparkovaní vrátil svojej priateľke, ktorá bola vlastníkom vozidla. K tomu došlo v čase, keď poškodená J. subjektívne nebola, ani nemohla byť vlastníčkou dotknutého motorového vozidla. Z uvedeného preto vyplýva, že vo vzťahu k poškodenej J. odsúdený nemohol požiadať iného, aby si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže vo forme účasti ako objednávateľ. Poukázal na to, že v zmysle § 394 Tr. por. môže byť novým dôkazom okrem dôkazu doteraz nevykonaného aj dôkaz v pôvodnom konaní síce vykonaný, ale s novým obsahom, napr. výpoveď svedka, ktorý v konaní o obnove konania v podstatných bodoch zmení svoju výpoveď. V rámci prípravného konania nebol predvolaný na žiaden z výsluchov svedkyne J.. Bola mu preto odňatá možnosť konfrontovať ju so skutočnosťou, či považovala kúpnu zmluvu uzatvorenú medzi ňou a H. za platnú, resp. neplatnú. Konajúci súd nesprávne v odôvodnení uviedol, že zmluva mala byť podpísaná medzi svedkyňou J. a odsúdeným, nakoľko on nebol vlastníkom predmetného motorového vozidla. Daný dôkaz podľa jeho názoru spĺňa zákonné podmienky na povolenie obnovy konania. Z týchto dôvodov navrhol, aby nadriadený súd podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Odsúdený H. G. podanú sťažnosť aj sám odôvodnil. V jej dôvodoch uviedol, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy bol on i J. presvedčení, že uzatvárajú platnú kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k motorovému vozidlu. Pri prepise vozidla však vyšlo najavo, že vozidlo má pozmenené VIN. Vozidlo preto nebolo spôsobilým predmetom občianskoprávných vzťahov, keďže jeden z jeho identifikačných znakov nekorešpondoval so skutočnosťou. Právna vada vyšla najavo až po uzavretí kúpnej zmluvy a bránila administratívne prepisu vozidla na poškodenú. Ani jeden z účastníkov zmluvy nemohol byť za ňu zodpovedný. Za tohto stavu bolo nemožné vozidlo prepísať na poškodenú. Pokiaľ svedok L. motorové vozidlo iba preparkoval nemohlo dôjsť z jeho strany ku krádeži, lebo absentoval úmysel motorové vozidlo si prisvojiť. Výpoveď svedka L. je novým dôkazom a svedčí o nedôvodnosti jeho trestného stíhania i odsúdenia.

Prokurátor v písomnom vyjadrení k sťažnosti uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za správne a zákonné, pričom sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu sformulovanými v písomnom odôvodnení napadnutého uznesenia. Podanú sťažnosť odsúdeného navrhol zamietnuť.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť bola podaná z zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou, ale nie je dôvodná.

Preskúmaním spisového materiálu nadriadený súd zistil, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol. Ani podľa názoru krajského súdu neboli splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania z dôvodov uvedených v návrhu odsúdeného. Odôvodnenie napadnutého uznesenia je podrobné i zrozumiteľné, krajský súd sa s nim stotožňuje, a preto v zásade naň v celom rozsahu odkazuje.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, účelom ktorého je napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom vecí, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe, a teda v právoplatnom rozhodnutí sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne tieto nové skutočnosti sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do nezmeniteľnosti a záväznosti právoplatného rozhodnutia. Dôvody, o ktorých odsúdený oprel svoj návrh na povolenie obnovy konania však takýto charakter nemajú.

Podstatou sťažnostných námietok odsúdeného bolo, že svedkyňa J. vypovedala, že kúpnopredajnú zmluvu s odsúdeným, predmetom ktorej bol predaj motorového vozidla, považovala za neplatnú. Trestné oznámenie podala iba preto, že v čase údajného odcudzenia vozidla jej ešte neboli vrátené peniaze, ktoré zaplatila odsúdenému ako kúpnu cenu. Vozidlo preparkoval svedok L. v čase, keď J. nebola vlastníčkou dotknutého vozidla. Z týchto dôvodov sa nemohol dopustiť trestného činu krádeže ako objednávateľ podľa § 21 ods. 1 písm. c), § 212 ods. 1 Tr. zák.

Sťažnostné námietky odsúdeného nie sú dôvodné. Svedkyňa J. už v pôvodnej veci 24.9.2017 vypovedala, že kúpnopredajnú zmluvu považovala za neplatnú, nakoľko sa po jej podpísaní dozvedela skutočnosti, ktoré jej pri kúpe vozidla neboli oznámené. Možno teda zhodnotiť, že svedkyňa na verejnom zasadnutí 6.5.2019 konanom o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania neuviedla žiadne nové skutočnosti, odlišné od tých, ktoré uvádzala už v pôvodnej veci. Výpoveď svedka L. taktiež nebola novým dôkazom, ktorý by odôvodňoval povolenie obnovy konania v prejednávanej veci. Svedok L. síce priznal, že predmetné vozidlo na žiadosť odsúdeného preparkoval do jeho garáže, ale už z obsahu výpovede odsúdeného v pôvodnom konaní bolo konajúcemu súdu známe, že vozidlo z parkoviska odsúdený osobne nezobral.

Z týchto dôvodov, aj podľa názoru nadriadeného súdu, výpovede vyššie uvedených svedkov nie sú takými novými dôkazmi, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania v prejednávanej veci.

S ohľadom na uvedené, keďže v posudzovanej veci neboli splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania, krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.